

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Els dos moments del Diumenge de Rams

Amb el Diumenge de Rams entrem a la Setmana Santa. És la setmana de la Passió del Senyor i és santa perquè Jesús és en el centre de tots els esdeveniments, que van des d'una entrada triomfant a Jerusalem fins a la seva resurrecció. És el moment culminant de la vida de Jesús en la història, del Jesús «que es va fer home i es va fer obedient fins a la mort, i una mort de creu».

En l'entrada de Jesús s'hi uneixen l'alegria i l'esperança. La seva condició de Rei digne s'uneix a la del Jesús senzill i proper que entra humilment a sobre d'un pollí. La mateixa senzillesa de Jesús el porta al triomf. Jesús entra a Jerusalem com avui entra en els nostres pobles i ciutats, amb el crit d'alegria i l'expectació dels nens que l'acullen. Alegres, sorpresos sense acabar d'entendre el que succeeix. És l'alegria i el dubte. La sorpresa i l'admiració.

La litúrgia contraposa avui dos moments de la vida de Jesús, presents també en la vida de tot home i tota dona. La narració de la Passió del Senyor, contraposada a la benedicció de les palmes. Ens ho recorda el breu passatge de l'a-

legria i l'esperança del batre de les palmes a la realitat que aquest mateix Jesús viurà en el termini d'uns dies. Es passarà dels crits d'«Hosanna!» al de «crucifica'!!», de l'exaltació com a Messies a la ignomínia del vençut a la creu.

Jesús no fugi, pren la seva creu i seguirà el camí del Calvari. El mateix que va seguir entre palmes i branques d'olivera. A l'alegria, al triomf i a la llum s'hi arriba per la creu. Bonica lliçó que ens costa d'assimilar.

El camí que recorre Jesús, el Fill de Déu, el porta a patir a l'hort de Getsemaní i el porta al Calvari.

Allà serà coronat *rei* dels jueus amb una corona d'espines i un rètol ignomíniós. Qui entén Jesús? Aquells que l'entenen i el segueixen són els nens, un grupet de dones i gent de bona voluntat. Els nens l'adoren, les dones no deixen d'acompanyar-lo, tots ells aniran fins al Calvari. Els seus deixebles, al contrari, el van abandonar en aquest dur camí.

Aquestes són també les nostres traïcions d'avui. Ens quedem en allò que és fàcil i festiu, i abandonem el camí de la Fe davant del dubte i la dificultat. Setmana Santa ens dona de nou l'oportunitat de celebrar Jesús que entra a les nostres vides. En l'alegria i en el dolor. És moment per mirar-nos des de l'Evangeli i acompanyar Jesús per commoure'ns amb Ell, en el seu sofriment i en el de tants germans nostres que pateixen.

Demanem que la palma, el llorer i els rams d'olivera es converteixin en els nostres signes de pau. Ell és la nostra pau. Vol la pau, ens dona la seva pau perquè ens estima a tots; Ell no té enemics. El seu amor venç tot mal! Des de l'alegria del dia de Rams fins a l'alegria de la Resurrecció, visquem la Passió, visquem els moments durs de la vida com a ofrena d'amor per ressuscitar amb Ell.

Us desitjo de tot cor que visqueu, que visquem tots, una Setmana Santa units a Crist i plena de consol espiritual.

ACTUALITAT

Inauguració de la Càtedra de Teologia Pastoral

El passat 14 de març, a l'Aula Magna de la Facultat de Teologia de Catalunya, va tenir lloc la presentació de la Càtedra de Teologia Pastoral «Arquebisbe Josep Pont i Gol».

Aquesta nova realitat acadèmica incorporada a la Facultat de Teologia de Catalunya pretén ser una ajuda per impulsar l'acció pastoral de l'Església a les diòcesis catalanes. Com va dir el cardenal Omella «la Càtedra no parteix de zero, però

avui no es pot viure de la memòria del passat sinó del coratge del present. Un coratge que acompanya les nostres vides i la nostra Església. Que els treballs d'aquesta Càtedra estiguin inspirats sempre en l'alegria de la fe.»

En la foto, d'esquerra a dreta, el degà de la FTC, Mn. Joan Planellas, el cardenal Omella, Mn. Armand Puig Tàrrach i Mn. Daniel Palau, director de la Càtedra.

ENTREVISTA

La clau: el testimoni i la imatge

ANDREA TORNIELLI

El periodista Andrea Tornielli és el coordinador de *Vatican Insider* (www.lastampa.it/vaticaninsider), un projecte del diari italià *La Stampa* dedicat a informació general del Vaticà, a activitats del Papa i de la Santa Seu, a presència internacional de l'Església catòlica i a temes religiosos. Vaticanista de referència, Tornielli fa més de 20 anys que treballa la informació religiosa.

Com fer arribar el missatge cristià?

La força de la notícia cristiana avui consisteix a donar testimoni, a comunicar històries de vida canviada, de gent que s'estima i que no es mata mútuament, que fa gestos de pau, justícia i amor, i no d'odi. Parlen les històries. Els discursos teòrics no ens arriben. I parlen, sobretot, les imatges!

Per això el missatge del papa Francesc hi arriba...

Ell comunica bé perquè sap presentar el rostre d'una Església que és el rostre de Déu, d'acostament, d'abraçada, de perdó. Això es veu molt bé perquè ell estima la gent i la gent se l'estima. Cal anunciar avui l'Evangeli veient la cara de la persona que pateix, mostrant l'experiència d'aquest acostament. Tot el que passa després, pel que fa a la doctrina, la moral... és conseqüència d'un cor que canvia perquè es troba amb aquest Déu que t'abraça abans de jutjar-te.

Cal ser catòlic per informar bé sobre l'Església?

No necessàriament. Jo vaig conèixer el degà dels vaticanistes italians, Benni Lai, confident del cardenal Giuseppe Siri, que mai va dir —en vida del cardenal— que no era creient; tenia, però, una rectitud moral i un coneixement del missatge de l'Església fora de dubtes. Està clar que si un és catòlic pot tenir una mirada una mica diferent. Potser pot trobar certes dificultats quan topa amb problemes o contradiccions evangèliques que et dolen més si ets catòlic que si no n'ets.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Joves i fe, donant testimoniatge

Vespre de pluja i fred. Una norantena de persones —predominen els joves— s'aplega en una pregària que combina silenci i reflexió, amb cançons que proposa un conjunt. Són lletres i músiques pròpies. Avui: «Joves i fe. Un binomi possible». Diu qui condueix la pregària: «Posem els joves al centre de la nostra pregària. Posem-nos en presència de Déu pregant per tots aquells que segueixen l'Evangeli i el testimoni de Jesús com a centre de la seva vida. Però, especialment, pels joves que no acullen amb facilitat les paraules de l'Evangeli. Demanem-li que protegeixi els joves: els qui estan en els nostres grups; els qui dubten i esporàdicament vénen; aquells que només ho fan de tant en tant... i, sobretot, els qui rebutgen la paraula amorosa que Déu els adreça. Ho farem mitjançant testimonis. Cadascú de nosaltres podrà posar el nom de persones que coneix i pregar per elles. Per a Déu, tot és possible. No només és qüestió d'estratègia pastoral, de llenguatge..., també és qüestió de conversió personal i pastoral i de seguir encomanant una realitat que ens *desinstal·la*.»

Els testimonis se succeïren, així com les cançons i els moments de silenci: «Em dic Jordi, tinc dinou anys. He començat la carrera. No m'agrada. Estic pensant a canviar... però no sé què fer.

L'inici de la universitat ha trasbalsat la meua fe. Em fa vergonya dir als meus nous companys que sóc creient». «Sóc la Núria, he acabat el grau de biologia. Fa tres anys que participo en un grup de fe. M'hi va portar una amiga i, tot i que ella ho va deixar, jo he seguit. Tenia molts dubtes. Ara crec que seguir Jesús és el que mou més el meu cor. Vull anar a fons, però em fa por. M'han parlat de l'acompanyament espiritual. Potser el buscaré». «Em dic Peter, tinc vint-i-un anys. Sóc de Tailàndia i vaig arribar a Barcelona fa sis mesos. Estudi informàtica a la universitat. Enyoro la família i els amics. No domino prou la llengua. Sort que he trobat un grup d'acollida que m'entén. Vull compartir la meua fe, tot i que veig que molts joves aquí no hi creuen. Cada nit prego pels meus amics, que han quedat al meu país.»

Cal ajudar els més joves a superar els obstacles que els barren el pas per descobrir l'amor incondicional de Déu, refer el camí i acollir la seva presència i companyia. Descobrir Jesús, així com en el seu dia d'altres ho van fer amb nosaltres. Com els joves de la pregària, ser capaços d'alçar-nos i donar testimoniatge. «Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: ser anomenats fills de Déu. I ho som!» (1Jo 3,1).

PASTORAL DEL TRÀNSIT

ESTEVE RIFÀ
Col·laborador de la Delegació diocesana de Pastoral del Trànsit

Més responsabilitat en el trànsit

A les portes de Setmana Santa, fem unes reflexions sobre com ens comportem en el món de la mobilitat. El degoteig quasi permanent d'accidents ens colpeix per la seva brutalitat i ens fa pensar en la falta de consciència del perill de conduir vehicles, un perill augmentat pels efectes nocius del consum de productes tòxics (alcohol, drogues, medicaments, etc.) i per la manca de mesures més severes per als infractors reincidents.

En uns moments a la nostra societat en què tenim moltes preocupacions afegides, augmenta la probabilitat de cometre errors en la conducció o, per exemple, de travessar un pas de vianants de manera despistada i sense mirar... Tot això poden ser motius per tenir un accident.

Des de la Pastoral del Trànsit no volem donar lliçons a ningú, perquè intencionalment sempre respectar la llibertat de la

persona, de la mateixa manera que Déu respecta la nostra i vol tot el bo i millor per a nosaltres. Ara bé, hem de recordar i fer servir la intel·ligència rebuda amb el regal de la vida, el sentit comú i el seny ens han de fer conscients del que som i del que fem.

Aquesta aportació la volem fer arribar a tothom, de manera oberta, sense distincions. Per als cristians, la Setmana Santa és temps per pensar, per reflexionar sobre les nostres actituds, les faltes d'amor, de caritat i de tendresa, i els comportaments poc responsables. Per això, aprofitant el lleure, hem de buscar el temps necessari per pregar i rebre de Crist Ressuscitat la llum per convertir-nos, per ser millors i donar testimoniatge de per què som i volem ser cristians. Bona Setmana Santa i joiosa Pasqua de Resurrecció per a tothom!

Lectures de la missa diària i santoral

26. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12, 1-11]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52, 13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16; 5,7-9 / Jn 18,1-19.42]. Sant Quirí, tribú romà mr.; pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dissabte Sant. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Ama-deu (†1472), duc de Savoia.

Comença el temps de Pasqua

1. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (lit. hores: pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16, 1-7. Missa del dia: Ac 10,34a. 37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8 / Jn 20,1-9 (o bé: Mc 16,1-7)). A la missa vespertina, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelita.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

COMENTARI

Del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

De la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Fragment final)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu». C. També se'n burlaven els grans sacerdots, comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messias, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell». C. També li feien retrets, els qui havien estat crucificats amb ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà.

C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: † «Elohi, Elohi, ¿lamà sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?». C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies». C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo». C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

(Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa.)

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat, digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu».

Lectura del libro de Isaïes (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salmo responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere». R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladrarán las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo avidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos (Mc 14,1-15,47) (Fragmento final)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo:

S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo bajando de la cruz».

C. De igual modo, también los sumos sacerdotes comentaban entre ellos, burlándose:

S. «A otros ha salvado y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos».

C. También los otros crucificados lo insultaban.

C. Al llegar la hora sexta toda la región quedó en tinieblas hasta la hora nona. Y a la hora nona, Jesús clamó con voz potente:

† «Eloí Eloí, lemá sabaqtaní?».

C. (Que significa: † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»).

C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían:

S. «Mira, llama a Elías».

C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo».

C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

(Todos se arrodillan, y se hace una pausa.)

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo:

S. «Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios».

Amunt germans, fem nostra via!

P. JAUME SIDERA, claretia

Ens ha sortit l'ànima d'infant tot brandant els rams i aclamant Jesús com a Rei, sense fer cas dels massa sants o massa savis que no suporten el xivarri de la mainada un diumenge com avui. I sense criticar els qui van a la benedicció dels rams i no es queden a Missa. Han sentit la invitació de Jesús. Ell farà la resta.

Alguns personatges de la Passió són el nostre mirall. Judes, que ven el Mestre per 30 monedes. Pere, un pèl fatxenda, amb por del què diran... i plora amargament.

Els dirigents del poble: sacerdots, intel·lectuals, patriotes, en nom de Déu eliminen l'Enviat de Déu.

Pilat, governant a cop d'enquestes. Què vol la gent? Què agrada al Cèsar? Així salva l'escon i el sou. Es renta les mans per les víctimes de la seva incompetència.

El bon Cireneu; i tants que n'hi ha! Torna a casa xop de suor i encara ajuda Jesús a dur la creu.

I les dones: han seguit Jesús i s'hi mantenen fidels. No poden fer-hi res. Però hi són. Com Maria, la Mare de Jesús, dreta al peu de la creu.

Mentrestant els soldats s'entretenen jugant als daus mentre el crucificat pateix. És la indiferència hipòcrita amb què ens mirem les atrocitats de les guerres, els emigrants i els fugitius que troben en el mar el cementiri.

El centurió compleix ordres, escolta i rumia. És veritat, aquest home és Fill de Déu! Només un Fill de Déu pot morir perdonant.

Aquesta Setmana Santa, aprofundim el coneixement i l'amor de Jesús compartint-ne la vida i la mort. Seguim-ne les petjades! No ha dit mai cap mentida. No respon l'ultratge amb l'ultratge; no es desfà en amenaces. Es posa a mans del Pare. Així viurem amb Jesús la Pasqua i la Resurrecció. Col·laborarem amb ell a la construcció d'un món nou.

Amunt germans, fem nostra via! Jesús Rei nostre ens va al davant... Amunt, que és sols camí d'un dia; i ja amb la mà toquem el cim.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dimarts 27 (11 h). Missa crismal a la Catedral.

Del 28 de març a l'1 d'abril. Presidirà les celebracions de Setmana Santa a la Catedral.

Dissabte 31 (12.30 h). Trobada en la Pasqua de Joves de *Christi Fidei Laici*, a la Conreria.

Actes

Trobada missionera de joves.

Del 6 al 8 d'abril, a l'Escorial, amb el lema: «Déu és aquí i jo no ho sabia» (Gn 28,1-16). En un espai de formació, participació i intercanvi d'experiències, aquesta trobada vol fomentar l'esperit missioner dels joves, ajudar-los a conèixer millor la missió universal de l'Església i despertar-los la vocació missionera i la cooperació com a voluntaris, oferint-los l'exemple de missioners que un dia van descobrir la vocació. Més informació: <https://www.omp.es/animacion-jovenes-encuentro-misionero/>

Fiesta de la Divina Misericordia. Domingo 8 de abril, en la pquia. de Sant Agustí (pl. San Agustí - c/ Hospital). A las 13.30 h, exposición del Santísimo; 14 h, rezo del Rosario; 15 h, rezo de «la Coronilla»; 17.30 h, bendición y reserva del Santísimo; 18 h, Misa solemne presidida por Mons. Juan José Omella, arzobispo de Barcelona. Consagración a la Divina Misericordia. De 14.30 a 18 h, confesiones. Al finalizar la misa se venerará la reliquia de santa Faustina Kowalka. Ese día se gana una indulgencia plenaria con las condiciones de costumbre. Información: ADIM, t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

Ofici de Divendres Sant a la pquia. de Sant Ramon de Penyaforç (rbla. Catalunya, 115). Divendres 30 (17 h), meditació davant la Creu amb acompanyament musical. Obres de T.L. de Victòria i C. de Morales i gregorià, a càrrec de la Capella de Música de St. Ramon de Penyaforç.

Viacrucis a l'Eixample. Divendres Sant, 30 de març (10.30 h), sortida de la parròquia Sant Ramon de Penyaforç (rbla. Catalunya, 115), finalitzant a la parròquia Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmaes, 78).

Viacrucis al Parc Güell. Comunió i Alliberament us convida al viacrucis el Divendres Sant (30 de març). Començarà a les 10 h a la capella del Cottolengo del Pare Alegre (ctra. del Carmel, 19) i

farà un recorregut pel Parc Güell, que acabarà al voltant del Turó de les Tres Creus. Seguirem el camí de Jesús amb la creu, tot escoltant l'Evangelí i fragments d'obres de grans autors, amb cants de cor i de poble. Obert a tothom. Més informació: t. 649 935 317, a/e: barcelona@clonli.es

Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia (c/ Sol, 8). Dimarts 27 de març (19.30 h), celebra deu anys de concerts de Setmana Santa, amb el grup *Ensemble Amorria*, que interpretaran temes d'Antoni Vivaldi, fragments del *Llibre Vermell de Montserrat* i peces de John Dowland.

Música barroca sacra al Palau de la Música Catalana (c/ Palau de la Música 4-6). Dimecres 28 de març (20 h), *La Passió segons sant Mateu*, de Johann Sebastian Bach, per Marc Minkowski i Les Musiciens du Louvre. Preus: a partir de 20 €. Informació: t. 902 442 882 / www.palaumusica.cat

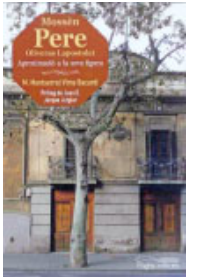
Pelegrinatges

Ruta franciscana 2018. Del 28 de julio al 4 de agosto, visitando Roma, Assís i lugares franciscanos. Organiza: la Comisaría de Tierra Santa de los frailes franciscanos (c/ Santaló 80, t. 932 022 757, 932 092 090). Plazas limitadas.

Publicacions

Mossèn Pere Oliveras Lapostollet. Aproximació a la seva figura.

Aquest llibre de Pagès editors, té 62 pàgines i és una breu biografia de Mn. Pere Oliveras (1923-2007), que fou un sacerdot de la nostra diòcesi i un gran apòstol social, sobretot al barri de Sants. L'autora, M. Montserrat Vime, que fou col·laboradora del mossèn, amb aquest llibre ens ofereix una aproximació a l'exemplar figura d'aquest sacerdot. El pròleg és de Mn. Joan E. Jarque. Serà presentat el dimecres 4 d'abril, a les 19.30 h, a la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Sants (c/ Begur, 8). Hi assistiran l'autora, Mn. Jarque i Mn. Salvador Bardit, delegat de Càritas, entitat que gestiona el nou centre social en memòria de Mn. Pere Oliveras que actualment s'està construint a la parròquia de Santa Maria de Sants. El diumenge 8 d'abril, a les 12 h, el bisbe auxiliar Sergi Gordo presidirà una missa a la parròquia dels Dolors de Sants, en record de l'11è aniversari de la mort de Mn. Oliveras.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Los dos momentos del Domingo de Ramos

Con el Domingo de Ramos entramos en la Semana Santa. Es la semana de la Pasión del Señor y es Santa, porque Jesús está en el centro de todos los acontecimientos, que van desde una entrada triunfante en Jerusalén hasta su resurrección. Es el momento culminante de la vida de Jesús en la historia: «el que se hace hombre y se hace obediente hasta la muerte y una muerte en cruz».

En la entrada de Jesús se unen la alegría y la esperanza. El Rey digno en su señorío, con el Jesús sencillo y cercano montado en un pollino en la humildad. La propia sencillez de Jesús le lleva al triunfo. Jesús entra en Jerusalén como hoy entra en nues-

tros pueblos y ciudades, con el grito de alegría y la expectación de los niños que lo acogen. Alegres, sorprendidos sin acabar de entender lo que acontece. Es la alegría y la duda. La sorpresa y la admiración.

La liturgia contrapone hoy dos momentos de la vida de Jesús y de la de todo hombre y mujer. La narración de la Pasión del Señor, contrapuesta a la lectura de la bendición de las palmas, nos recuerdan el breve pasaje, de la alegría y la esperanza del batir de las palmas a la realidad que este mismo Jesús, en el espacio de seis días, pasará del grito de «¡Hosanna!» al de «¡Crucifícale!» De la exaltación como Mesías a la ignominia

del vencido en la cruz. Jesús no huye, toma su cruz y seguirá el camino del calvario. El mismo que siguió entre palmas y ramas de olivo. A la alegría, al triunfo, a la luz se llega por la cruz. Preciosa enseñanza que nos cuesta asimilar.

El camino que recorre Jesús, el Hijo de Dios, le lleva a sufrir en el huerto de Getsemaní y le lleva al Calvario. Allí será coronado Rey de los judíos, con una corona de espinas y un letrero ignominioso. ¿Quién entiende a Jesús? Quienes le entienden y le siguen son los niños, un grupito de mujeres y gente de buena voluntad. Los niños le adoran, las mujeres no dejarán de acompañarle, irán hasta

el Calvario. Sus discípulos, por el contrario, le abandonaron en este duro camino.

Semana Santa nos da de nuevo la oportunidad de celebrar a Jesús que entra en nuestras vidas. En la alegría y en el dolor. Es momento para mirarnos desde el Evangelio y acompañar a Jesús para conmovernos con Él en su sufrimiento y en el de tantos hermanos nuestros que sufren.

Pidamos que la palma, el laurel y los ramos de olivo se conviertan en nuestros signos de paz. Él es nuestra paz, quiere la paz, nos da su paz porque nos ama a todos; no tiene enemigos. ¡Su amor vence todo mal! Desde la alegría del día de Ramos, a la alegría de la Resurrección, vivamos la Pasión, vivamos los momentos duros de la vida como ofrenda de amor para poder resucitar con Él.

Os deseo de todo corazón que viváis, que vivamos todos, una Semana Santa unidos a Cristo y llena de consuelo espiritual.

Seguiu-nos a les xarxes socials
www.esglesiaibarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiaibcn